

Rymowanki i wiersze pomagają w nauce mówienia i czytania

Kiedy dziecko jest małe, często budzi zachwyt i zdziwienie tym, jak chętnie reaguje i odpowiada na rymowanki. Wyczuwa melodię oraz rytm wierszyków i cieszy się nim. Ma to ogromne znaczenie dla nauki mowy i rozwoju języka malucha.

Rosnąć w rytmie poezji

Warto podkreślić, że owa miłość do poezji nie kończy się, kiedy dziecko rośnie. Oczywiście nie będzie to upodobanie do rymowanki połączonej z ruchem i gestem, takiej jak „Koci koci łapci”, ale sentyment pozostanie. W późniejszych latach przedszkola, szkoły podstawowej, w gimnazjum, a potem w szkole średniej, większość dzieci nadal pozytywnie odnosi się do poezji, jeśli nie tracą z nią kontaktu. Dzięki temu poznają bogactwo języka, różne typy rymów oraz nieograniczone możliwości wyobraźni. Rodzice mogą wykorzystać ową naturalną skłonność i dzięki poezji pomóc dziecku w rozwijaniu umiejętności czytania.

Rymowanka – idealna pomoc w nauce mowy

Wiersze, rymowanki w przyjemny sposób pomagają dzieciom rozwijać się językowo, uczą poprawności, nowych słów itp. W dodatku dzieje się to w trakcie zabawy, a dzieci przyswajają język ojczysty i rządzące nim reguły mimowolnie. W ten sposób uczą się rzeczy ważnych i przydatnych w dalszej edukacji. I nawet o tym nie wiedzą...

Wiersz – pomaga w nauce czytania

„Wiersze są krótkie, a treść i rym łatwe do zapamiętania” – podkreślają specjaliści i pedagodzy. „Jak wiadomo, jednym z najlepszych sposobów, aby rozwijać płynność czytania oraz mówienia, jest praktyka. Poezja może być tu wielce pomocną. Znakomicie nadaje się na scenę, do czytania przed większym i mniejszym audytorium, recytowania podczas przedstawień w przedszkolu i szkole”.

Dziecko zaczyna dostrzegać sylaby, w wierszu wskazuje wyrazy, które różnią się tylko jedną głoską, na przykład „pasza - nasza – kasza”, „mama – dama – sama” itd. Słabo czytający uczniowie chętniej sięgają po poezję, ponieważ łatwiej radzą sobie z krótkimi strofami niż z jednym rozdziałem zwykłej książki. Dzięki temu, mimo istniejących trudności, nie zniechęcają się tak łatwo do czytania.

Jak korzystać z poezji, by inspirować swoje dzieci do czytania:

Czytanie na zmianę i wsłuchiwanie się w rym wiersza. Jedną linijkę czyta rodzic, drugą dziecko i tak dalej. Jeśli kilkakrotnie powtórzycie na głos ten sam wiersz, dziecko zaznajomi się z fragmentami, także trudniejszymi i kolejny raz przeczyta utwór samodzielnie. Zapewne z upodobaniem i bez znudzenia, ponieważ dzieci lubią sięgać po te same teksty, słuchać znajomo brzmiących słów.

Wspólnie z dzieckiem układamy na nowo słowa do ulubionej melodii, zmieniając na przykład tekst piosenki „Pieski małe dwa” lub innej, dobrze znanej.

Napiszcie własną piosenkę. Opracujcie tekst, do którego wybierzcie pasującą, przyjemną muzykę. Może być to rapowana piosenka. Wspólne, rodzinne śpiewanie, to znakomity pomysł, dawniej bardzo popularny i angażujący zarówno dzieci, jak i rodziców oraz dziadków. Warto powrócić do tej tradycji.

Poszukaj wierszy, których strofy nawiązują do zainteresowań dziecka. Nawet jeśli obawiasz się, że niektóre utwory są już przestarzałe, twoja pociecha może mieć inne zdanie. Wiele klasycznych wierszy dla dzieci ma w sobie niepowtarzalny urok i najmłodszy bardzo je lubią.

Zanim przeczytasz córce bądź synkowi wiersz, porozmawiaj o nim. Możesz opowiedzieć o autorze, o powstaniu utworu – jeśli posiadasz takie informacje. Czasami, w przypadku starszych tekstów, parę słów wyjaśnienia pomaga zrozumieć niektóre słowa, wyrażenia, myśli zawarte w wierszu. O czym waszym zdaniem „mówi” poeta? Poezja, także ta adresowana do młodych czytelników, często posiada bogatą warstwę znaczeniową, czasem kryje ciekawe, drugie dno. Warto kilkakrotnie wsłuchać się w słowa jednego wiersza, dzięki czemu stanie się bardziej czytelny nawet dla malca.

Szukajcie wspólnie zabawnych wierszy i próbujcie w pełni wydobyć z nich humor, rozmawiajcie, śmiećcie się, bawcie poezją.

Poszukaj wierszy napisanych w „języku dziecięcym”, wykorzystujących zabawne powiedzonka, tworzone przez najmłodszych.

Pamiętaj, że poezja pisana jest z myślą o czytaniu na głos. Pobaw się z maluchem w konkurs recytatorski. Używajcie do woli gestów, mimiki, by oddać znaczenie i nastrój wiersza.

Zachęcaj dziecko do samodzielnego czytania wiersza z odpowiednią dykcją, wyrazem. Bawcie się barwą głosu, tonem, mimiką. Staraj się oddać uczucia, jakie w tobie budzi poezja i naucz tego dziecko. Ekspresja własna, wyrażona słowem, śmiechem, nawet okrzykiem, jest elementem żywego języka, czymś pięknym i wartościowym. Nie bójcie się tego, bawiac się w recytację.

Jeśli twoja pociecha szczególnie upodobała sobie jakiś utwór, zachęć ją do zilustrowania go w dowolny sposób. Jeśli ma na to ochotę, niech samodzielnie przepíše strofy, ozdobi swoją pracę, pokoloruje. Takie dziełko można komuś ofiarować bądź oprawić w ramki i powiesić na ścianie.

Czytajcie wielokrotnie ten sam wiersz, by jak najlepiej wyczuć rytm i rym.

Wspólnie wymyślajcie krótkie wierszyki na temat codziennych zdarzeń, tych mniej bądź bardziej zabawnych. Rymowanki o przypalonych tostach czy przegranym meczu, na pewno poprawią nastrój całej rodziny.

Większość z nas, choć nie wszyscy, lubiła wiersze w dzieciństwie. Niestety, nie każdy wraca do nich z równym upodobaniem w dorosłości. Mimo to warto pokochać je wraz z dziećmi, szukając strof, które najbardziej odpowiadają całej rodzinie. Kiedy rodzic z przyjemnością czyta i recytuje, pozornie nie zajmuje się edukacją swojej pociechy. W rzeczywistości staje się najlepszym nauczycielem, w subtelny, zabawny i przyjazny sposób budząc w dziecku pasję czytania i pisania.

www.logopedzi.pl